

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, č. j. 127/2018-910-IPK/15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 A 173/2018 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se neodůvodněnou kasační stížností ze dne 3. 6. 2019 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení, jímž Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodl o neosvobození od soudních poplatků a zamítl návrh na ustanovení zástupce. V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce.

[2] Podáním, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 6. 2019 a adresovaným „do všech řízení vedených u adresovaného soudu“, požádal stěžovatel o přerušení všech řízení a prodloužení všech lhůt do 1. 7. 2019 s ohledem na obtížné životní a zdravotní důvody. Nejvyšší správní soud neshledal důvodu formálně přerušovat řízení či jakkoliv jinak formálně reagovat na žádost o prodloužení lhůt a po uplynutí stěžovatelem uváděného data 1. 7. 2019 usnesením ze dne 19. 7. 2019, č. j. 4 As 216/2019 - 27, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a vyzval jej k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení.

[3] Nejvyšší správní soud v uvedeném usnesení konstatoval, že v tomto řízení, v němž stěžovatel brojí kasační stížností proti rozhodnutí městského soudu o procesní otázce, nevzniká poplatková povinnost (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS) a stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 266/2015 - 61, nebo ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 370/2017 - 25). Nejvyšší správní soud pak dospěl k závěru, že ustanovení zástupce v tomto řízení není nezbytné k ochraně stěžovatelových práv, neboť kasační stížností bylo napadeno jednoduché procesní rozhodnutí, a nejedná se o právně či skutkové obtížnou otázku, v níž by se sám stěžovatel nedokázal zorientovat. Uvedené usnesení, jímž byl stěžovatel

současně vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo stěžovateli doručeno dne 5. 8. 2019, a lhůta jednoho měsíce k doplnění kasační stížnosti proto uplynula dne 5. 9. 2019.

[4] Stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 8. 2019 a 18. 8. 2019 dvě podání, která opět adresoval do všech řízení vedených před tímto soudem a v nichž bez určitého vztahu k tomuto řízení a k napadenému usnesení městského soudu poukázal na proces záboru a demolice domu a vyvlastňovacího řízení, kritizuje přístup soudů k celé věci a uvádí řadu dalších skutečností pro nyní posuzovanou kasační stížnost zcela neuchopitelných a nesouvisících s napadeným usnesením městského soudu. V závěru podání ze dne 17. 8. 2019 stěžovatel poukázal na svůj psychický stav, který mu údajně neumožňuje seznamovat se s písemnostmi a komunikovat se soudy; a konečně podání ze dne 18. 8. 2019 označuje jako „*zpětvzetí ve specifickém úzkém smyslu*“, aniž by však z jeho obsahu bylo zřejmé, co jím stěžovatel skutečně sleduje a co a v jakém rozsahu bere zpět.

[5] Podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] V daném případě stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil, přičemž na této skutečnosti nemohou nic změnit ani výše uváděná obecná podání, která neměla k této věci žádný určitelný vztah (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2019, č. j. 5 As 136/2019 - 18, nebo ze dne 4. 9. 2019, č. j. 6 As 112/2019 - 46). S ohledem na to nelze pro neodstraněný nedostatek podání v řízení o kasační stížnosti pokračovat, a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu